Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) (jud. Vitalii Ciumac)
Dosarul nr. 3a-1766/22
2-22005089-02-3a-27122022

D E C I Z I E

25 octombrie 2023 mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componența:
Președintele ședinței, judecătorul Veronica Negru
Judecători Ina Dutca și Ecaterina Palanciuc
Grefier Alin Andrieș

examinând în ședință publică apelul declarat de SRL„Papa Print Group” împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 21 iunie 2022, emise în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de către SRL„Papa Print Group” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile,

c o n s t a t ă :

În data de 14 ianuarie 2022, SRL„Papa Print Group”, a înaintat acțiune în instanța de contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat, privind anularea deciziei nr. 655/4094AV din 15.10.2021 emisă asupra cazului de încălcare a legislaţiei, precum și a deciziei nr. 645/371 din 09.12.2021 emisă pe marginea contestaţiei.

În motivarea acțiunii înaintate, reclamanta a relatat că, prin decizia nr.645/371 din 09.12.2021 emisă pe marginea contestaţiei depuse de către SRL „Papa Print Group”, către Serviciul Fiscal de Stat, argumentele invocate au fost tratate ca fiind inexistente, fără a le analiza în modul corespunzător şi fără a oferi răspuns la obiecţiile formulate. Iar astfel, pe cale de consecinţă, obligaţiile fiscale indicate în actul administrativ, au fost calculate abuziv, prin evaluarea arbitrară a circumstanţelor de fapt ale speţei, contrar principiului preeminenţei dreptului și a componentei sale, a principiului legalităţii. Or, la caz, circumstanţele şi concluziile ce se conţin în decizia nr.655/4094AV din 15.10.2021 emisă asupra cazului de încălcare a legislaţiei comise de către SRL „Papa Print Group” şi a deciziei nr.645/371 din 09.12.2021 emisă pe marginea contestaţiei depuse de către SRL „Papa Print Group”, sunt neobiective, situaţie ce denotă caracterul ilegal al actului administrativ individual contestat - act care generează vicii fundamentale datorită încălcării drepturilor şi intereselor întreprinderii SRL „Papa Print Group”, inclusiv, dar fără a se limita la, dreptul garantat de art. 1 Primul Protocol adiţional la CEDO.

Totodată, susține reclamanta că, actele administrative individuale defavorabile definitivate prin decizia nr. 655/4094AV din 15.10.2021 emisă asupra cazului de încălcare a legislaţiei fiscale comise de către SRL „Papa Print Group” şi a deciziei nr. 645/371 din 09.12.2021 emisă pe marginea contestaţiei depuse de către SRL „Papa Print

Group”, sunt abuzive, arbitrare, ilegale şi neîntemeiate fiind pasibile de a fi anulate integral de către instanţa de judecată din considerentele că, activitatea de întreprinzător desfăşurată de către SRL „Papa Print Group”, începând cu anul de înfiinţare şi până în prezent, are loc doar în conformitate cu legislaţia în vigoare a Republici Moldova fiind respectate toate rigorile cerute de către lege.

Prin urmare, consideră reclamanta că, cele constatate de către Serviciul Fiscal de Stat, prin intermediul Direcţiei Generale Control Post Operaţional (DGCPO), în actele nominalizate mai sus, sunt absolut nerezonabile şi contravin legislaţiei în vigoare. Or, remunerarea salariaţilor este calculată în funcţie de timpul/orele lucrate de către aceştia, fiind indicate în tabelul de pontaj al companiei, care au fost predate spre verificare. Însă, pârâtul Serviciul Fiscal de Stat, omite acest document de strictă importanţă contabilă şi fiscală prin care calculează prin metode indirecte presupus salariu în baza foilor de parcurs asupra autovehiculelor companiei.

Mai mult ca atât, din luna martie, anul 2020, în legătură cu restricţiile adoptate de către Republica Moldova în vederea diminuării cazurilor de infecţie COVID 19, de către SRL „Papa Print Group”, a fost luată decizia ca salariaţii companiei să muncească de la distanţă.

Astfel, remarcă reclamanta că, argumentele pârâtului Serviciul Fiscal de Stat precum că (foia de parcurs) s-a eliberat pe toata ziua, iar salariile s-au achitate doar pentru 4 ore, sunt absolut supuse nelogicei juridice, or datele invocate în foia de parcurs completată pentru utilizarea autovehiculul, nu reprezintă orele lucrate efectiv de către salariat.

Totodată, atrage atenţia reclamanta că, foaia de parcurs nu este documentul prin care se stabileşte programul de lucru al şoferului (angajatului companie). Or, documentul contabil principal pentru calcularea salariului este tabelul de pontaj, contractul individual de muncă şi acordurile asupra acestui. Iar acumularea suplimentară a obligaţiilor fiscale invocate în actul administrativ adoptat, nu este altceva decât o eroarea a calculelor presupuselor salarii neachitate.

În acest context, menționează reclamanta că, litigii de muncă împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Papa Print Group”, cu privire la neachitarea remuneraţiilor către salariaţii, nu sunt.

Totodată, comunică reclamanta că, la operaţiunea s-a aplicat fişe de pontaj, extrase de salarii. Or, datele de pe aceste documente sunt pe deplin în concordanţă cu datele furnizate în declaraţia fiscală.

Astfel, relatează reclamanta că, cuantumul salariilor nu este mai mic decât nivelul minim garantat iar obligaţiile fiscale suplimentare impuse şi penalităţile precum si acuzaţiile de ne fiabilitate a rapoartelor depuse de contribuabil nu sunt absolut justificate.

Prin urmare, reieşind din cele menţionate, atestă reclamanta că, ingerinţa în dreptul revendicat de SRL „Papa Print Group”, este una arbitrară şi chiar ilegală, prin derogare de la principiul legalităţii, reglementat de art. 21 din Codul administrativ - ingerinţa admisă contrar principiului statului de drept a principiului preeminenţei dreptului şi a componentei sale - principiul securităţii juridice, instanţa de judecată, având nu doar dreptul, dar şi obligaţia de a cenzura actul administrativ individual.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 21 iunie 2022, s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

În data de 27 iunie 2022, SRL „Papa Print Group”, a declarat apel nemotivat, iar în data de 22 noiembrie 2022, cererea de apel motivată împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 21 iunie 2022, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi decizii privind admiterea acțiunii. Invocând argumentele indicate mai sus întru susținerea acțiunii înaintate în judecată.

Suplimentar menționând că, concluziile și argumentele primei instanțe expuse în hotărâre, sunt eronate din motiv că, la examinarea cauzei, instanța de fond, nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, or circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, totodată, fiind încălcate normele de drept material și normele de drept procedural.

Mai mult ca atât, instanța de judecată nu este abilitată prin lege cu împuterniciri de a se expune asupra oportunității actului administrativ emis de Serviciul Fiscal de Stat, iar aprecierea și/sau revizuirea de către instanță a temeiurilor în care s-a emis actul administrativ ar fi o depășire a atribuțiilor date prin lege instanței judecătorești cât și o imixiune a acesteia în activitatea sistemului fiscal, fapt care nu este admisibil. Or, în situația din speță dar și din unica motivare a soluției adoptate de către prima instanță**,** nu a fost exercitat un control judecătoresc deplin și efectiv pentru a se verifica conformitatea actelor administrative individuale defavorabile și anume a decizia nr.655/4094AV din 15.10.2021 emisă asupra cazului de încălcare a legislației comise de SRL „Papa Print Group”, cât și decizia nr.645/371 din 09.12.2021 emisa pe marginea contestației cu dispozițiile legale și nu doar în coraport cu elementele de procedură.

Mai mult ca atât, reieșind din principiul preeminenței dreptului, urma a se analiza dacă la emiterea actelor administrative contestate autoritatea publică emitentă a respectat principiul legalității, dacă nu și-a exercitat dreptul discreționar în mod arbitrar, dacă a fost păstrat un just echilibru între imperativele protecției interesului public.

Intimatul, Serviciul Fiscal de Stat, fiind notificat despre apelul declarat de SRL„Papa Print Group” împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 21 iunie 2022, prin referința depusă în data de 12 septembrie 2023, a solicitat respingerea apelului. Invocând că, soluția instanței de fond este una legală și întemeiată, fiind una motivată, motivația căreia corespunde cu concluziile și soluția pronunțată. Or, similar cerințelor înaintate instanței de fond, apelanta solicită casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii, prin care se va admite integral acțiunea înaintată în judecată, conform căreia se solicită anularea integrală a actelor administrative contestate, încercând a aduce argumente de ilegalitate numai în partea calculărilor suplimentare a obligațiilor fiscale rezultate din remunerația salariaților. Iar alte plăți calculate suplimentar, prin excluderea de la deducere a unor cheltuieli neconfirmate documentar, calculul suplimentar al TVA și taxa pentru amenajarea teritoriului, nu au fost supuse criticii privind ilegalitatea acestora, dar se solicită a fi anulate, fără a aduce argumente în acest

sens, procedeu contrar prevederilor art. 93 alin.(l) din Codul administrativ, prin care se impune regula, ca fiecare participant să probeaza faptele pe care își întemeiază pretenția.

Cu referire la criticile aduse organului fiscal, aferent calculului suplimentar al obligațiilor fiscale rezultate din recalcularea fondului de salarizare, menționează intimatul că, în conformitate cu prevederile art.8 alin.(2) lit. c), d) și e) din Codul fiscal, contribuabilul este obligat să țină contabilitatea conform formelor și modului stabilit de legislație, să întocmească și să prezinte Serviciului Fiscal de Stat dările de seamă fiscale prevăzute de legislație, să prezinte informații veridice despre veniturile rezultate din orice activitate de întreprinzător, precum și despre alte obiecte ale impunerii, să achite la buget, la timp și integral sumele calculate ale impozitelor și taxelor, asigurând exactitatea și veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate.

În corespundere cu prevederile art.131 alin.(l), alin.(2) și alin.(4) din Codul muncii, orice salariat are dreptul la un salariu minim garantat, care reprezintă mărimea minimă a retribuției evaluată în moneda națională, mărime stabilită de către stat pentru o muncă simplă, necalificată, sub nivelul căreia angajatorul nu este în drept să plătească pentru norma de muncă pe lună sau pe oră îndeplinită de salariat, cuantumul salariului minim este obligatoriu pentru toți angajatorii persoane juridice sau fizice care utilizează munca salariată, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare. Iar art.134 alin.(1) din Codul muncii, prevede că, cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real este valoarea minimă obligatorie a retribuției muncii garantată de către stat pentru munca prestată de salariat în sectorul real.

Conform Legii salarizării nr.847 din 14.02.2002, salariul reprezintă orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit angajaților de către angajator sau de organul împuternicit de acesta, în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca executată sau ce urmează a fi executată, iar art.12 alin.(l) din lege, stipulează că, salariul minim se stabilește și se reexaminează în modul prevăzut de legislație.

În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 165 din 09.03.2010 cu privire la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, cu modificările și completările ulterioare, a fost stabilit cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, inclusiv pe oră (la întreprinderi, organizații, instituții cu autonomie financiară, indiferent de tipul de proprietate și forma de organizare juridică).

În corespundere cu prevederile art. 18 lit. c) din Codul fiscal, în venitul brut se includ plăți pentru munca efectuată și serviciile prestate (inclusiv salariile), facilitate acordată de angajator, onorariile, comisioanele, primele și alte retribuții similare.

Conform prevederilor art.88 alin.(l) din Codul fiscal, fiecare angajator care plătește lucrătorului salariu (inclusiv primele și facilitățile acordate) este obligat să calculeze, ținând cont de scutirile solicitate de angajat și de deduceri și să rețină din aceste plăți un impozit, determinat conform modului stabilit de Guvern, iar art.92 alin.(3) stipulează că, persoanele care sunt obligate să rețină impozitul în conformitate cu art.88-91, vor prezenta Serviciului Fiscal de Stat, până la data de 25 a lunii următoare încheierii anului fiscal, o dare de seamă, în care vor indica numele și prenumele (denumirea), adresa și codul fiscal al persoanei fizice sau juridice în folosul căreia au fost efectuate plățile, precum și suma totală a plății și a impozitului pe venit reținut.

Conform prevederilor art. 134 alin.(l) pct. 12) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat, și funcționarii fiscali, în cadrul acțiunilor de exercitare a funcției, au dreptul să utilizeze metode și surse directe și indirecte la estimarea obiectelor impozabile și la calcularea impozitelor și taxelor.

În corespundere cu prevederile art.20 alin.(l) din Legea nr.489 din 08.07.1999 privind sistemul public de asigurări sociale, calculul și plata contribuției de asigurări sociale se fac lunar de către angajator, iar art.22 alin.(l) stipulează că, baza lunară de calcul la care angajatorul datorează contribuții de asigurări sociale o constituie fondul de retribuire a muncii și alte recompense realizat de asigurații cu contract individual de muncă, iar art.25 alin.(2) din lege prevede că, plătitorul contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale de stat calculează și virează lunar contribuția de asigurări sociale 1a bugetul asigurărilor sociale de stat.

Conform prevederilor art.20 din Legea nr. 1593 din 26.12.2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, categoriile de plăți cărora prima li se calculează în calitate de contribuție procentuală la salariu și la alte recompense, achită primele de asigurare obligatorie de asistență medicală odată cu plata salariilor și altor recompense.

Astfel, reține intimatul că, în rezultatul controlului fiscal efectuat la SC „Papa Print Group" SRL, în urma verificării contractelor individuale de muncă a angajaților, tabelelor de pontaj, borderourilor de calculc a salariului, fișelor personale de evidență a veniturilor sub formă de salariu și alte plăți efectuate de către patron în folosul angajatului, precum și a impozitului pe venit reținut din aceste plăți, foile de parcurs, listele de plată a salariului, etc, informațiile cărora fiind contrapuse și analizate în ansamblu, s-au stabilit divergențe dintre orele *de facto* lucrate de către angajați cu orele indicate în tabele și pontaj.

Prin urmare, intimatul susține că, argumentele apelantei cu privire la esența și circumstanțele dreptului încălcat sau nepromovarea testului de proporționalitate a măsurilor întreprinse, urmează a fi tratate ca fiind unele mai mult de reflectare teoretică despre un drept vătămat. Or, din conținutul cererii de apel, autorul nu a indicat concret/expres dreptul încălcat și în consecință, a eșuat la compartimentul esența acestuia, iar cu privire la aluzia nerespectării principiului proporționalității în genere s-a limitat la transcrierea definițiilor acestuia.

În ședința de judecată în instanța de apel, reprezentantul intimatului, Serviciului Fiscal de Stat, Ion Dormencu, a pledat pentru respingerea apelului și menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond, invocând argumentele indicate mai sus întru susținerea referinței depuse în data de 12 septembrie 2023.

Apelanta, SRL„Papa Print Group", fiind legal citată pentru ședința de judecată, în instanța de apel, nu s-a prezentat.

Audiind reprezentantul intimatului, analizând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

consideră apelul admisibil, dar neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art.240 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă o decizie prin care respinge apelul.

Conform art.231 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile judecătoriilor adoptate în contenciosul administrativ pot fi contestate cu apel.

Art.232 Cod administrativ prevede că, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanței de apel. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

După cum rezultă din materialele cauzei, apelul nemotivat a fost depus de către SRL„Papa Print Group”, în data de 27 iunie 2022 (f.d.54), iar motivarea apelului fiind depusă în data de 22 noiembrie 2022 (f.d. 72-78), or, dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) a fost emis în data de 21 iunie 2022 (f.d.48), iar hotărârea motivată fiind expediată prin intermediul poștei terestre avocatului Gheorghe Caciuc, ce acționează în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Papa Print Group”, în data de 10 noiembrie 2022 (f.d.63), ceia ce denotă depunerea cererii de apel cu respectarea termenului prevăzut la art.232 Cod administrativ.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța inferioară. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Subsecvent, instanța de apel accentuează că, conform recomandărilor Avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești se invocă că o motivație și o analiză clară, sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Completul judiciar menționează că art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărîre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărîrile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărîrea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabil, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de ar putea exercita un eficient control judiciar. Or, hotărârile motivate urmăresc scopului de a demonstra părților că acestea au fost auzite, și, astfel, să contribuie la o acceptare mai ușoară de către aceștia a deciziei (a se vedea cauza CtEDO Ruiz Torija contra Spaniei).

Totodată, art. 238 din Codul administrativ, prevede că, în procedura de apel nu pot fi prezentate probe noi decât dacă un participant la proces dovedește că a fost în imposibilitate să le prezinte în procedura de examinare în fond și instanța de apel le admite printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs. Instanța de apel este în drept să solicite din oficiu probe noi, în măsura în care le consideră necesare pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art.231 alin.(2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Art. 194 alin.(1) Cod administrativ, prevede că, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Conform art.219 alin.(1)-(4) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt *din oficiu* în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

Completul judiciar reține la caz că, procedura de contencios administrativ în prezenta speță a fost inițiată după intrarea în vigoare a Codului administrativ. Or, la 19 iulie 2018, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Codul administrativ, act legislativ publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova din 17 august 2018, nr.309-320, care reieșind din prevederile art. 257 alin. (1) Cod administrativ a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Conform art.206 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. În sensul articolului 220 alin. (1) din Codul administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Conform art. 93 Cod administrativ, (1) fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. (2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. (3) Reglementări suplimentare sau derogatorii sânt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Astfel, în cadrul dezbaterilor judiciare atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel s-a constatat că, în baza deciziei privind inițierea controlului fiscal nr. DICF-110737/23 din 23.07.2021, în corespundere cu prevederile art. 133 alin.(2) pct.14) - 14[1]) şi 31) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat a iniţiat un control fiscal la faţa locului, prin metoda verificării totale (control planificat conform riscurilor), la contribuabilul SRL„Papa Print Group", privind corectitudinea calculării şi plenitudinea transferării la buget a impozitelor şi taxelor în perioada 20.11.2017-30.06.2021 (f.d.53 dosar administrativ).

Controlul fiscal fiind efectuat în data de 30.07.2021 până în data de 18.08.2021, cu acordul şi în prezenţa conducătorului entităţii SRL„Papa Print Group", Dmitri Galiliuc, responsabil de activitatea întreprinderii pentru perioada de activitate supusă controlului, rezultatele verificării fiind consemnate în actul de control nr. 5-711449, prelungit pe blanchetele nr.5-711450, nr.3-606990 şi nr.3-606991 din 18.08.2021.

Astfel, în data de 15.10.2021, Direcția generală control post operațional a Serviciului Fiscal de Stat a emis nr. 655/4094AV, asupra cazului de încălcare a legislației comise de către SRL „Papa Print Group", prin care a decis:

I. A micșora pierderile fiscale:
- pentru Anul 2019 cu 102 927 lei, care vor constitui 0 lei;
- pentru Anul 2020 cu 15 767 lei, care vor constitui 137 989 lei;

II. A încasa la buget sumele impozitelor şi taxelor calculate în rezultatul controlului:
- 4 412 lei, impozit pe venit reţinut din salariu;
- 36 365 lei, taxa pe valoare adăugată;
- 7 628 lei, contribuţii de asigurări sociale de stat obligatorii virate de angajatori;
- 2 214 lei, contribuţii de asigurări sociale de stat obligatorii virate de angajatori;
- 3 691 lei, prime de asigurare obligatorie de asistenţă medicală;
- 20 lei, taca pentru amenjarea teritoriului;

III. A încasa la buget majorarea de întârziere (penalitate) calculată în rezultatul controlului în conformitate cu prevederile art. 228 alin. 1) și alin. 2) Codul fiscal:
- 602 lei, pentru neplata în termen la buget a impozitului pe venit reţinut din salariu;
- 5 927 lei pentru neplata în termen a taxei pe valoare adăugată;

IV. A încasa la buget majorare de întârziere calculată conform prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat:
- 5 060 lei, pentru neachitare în termen la buget a contribuţiilor de asigurări sociale obligatorii şi a contribuţiilor;

V. A încasa la buget majorarea de întârziere calculată conforma prevederilor art. 30 din Legea nr. 1593 XV din 26.12.2002 " Cu privire la mărimea, modul şi termenul de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistenţa medicală";
- 1 837 lei, pentru neachitarea în termen la buget a primelor de asigurare obligatorie de asistenţă medicală;

VI. A aplica pentru încălcările legislaţie RM şi a încasa:

- 7 273 lei, amendă pentru diminuarea taxei pe valoarea adăugată prin prezentarea către Serviciul Fiscal de Stat a Declaraţiilor privind TVA;
- 3 000, 00 lei, amendă pentru nerespectarea modului de întocmire a Declaraţiilor privind TVA;

VII. A aplica sancţiune sub formă de avertizare în conformitate cu prevederile art. 235 alin. 1^{1}) din Codul Fiscal pentru comiterea încălcării fiscale nesemnificative (f.d.14-20).

Conform art.3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Art.5 Cod administrativ, prevede că, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Art. 20 Cod Administrativ, prevede că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Art.208 alin.(1) și alin.(3) Cod administrativ, prevede că, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă. Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acțiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.

Conform art.162 alin.(1) și alin.(3) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Prin urmare, respectând prevederile art.208 alin.(1) și alin.(3) Cod administrativ, în data de 19.11.2021, SRL „Papa Print Group”, a depus la adresa Serviciului Fiscal de Stat contestație împotriva deciziei Direcției generale control post operațional a

Serviciului Fiscal de Stat a emis nr. 655/4094AV din 15.10.2021, solicitând anularea acesteia. Care prin decizia Serviciul Fiscal de Stat nr.645/371 din 09.12.2021, a fost respinsă (f.d. 31-34).

Conform art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană, care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art.209 alin.(1) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia;

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Ca urmare, nefiind de acord cu răspunsul primit la contestația depusă, în data de 14 ianuarie 2022, SRL„Papa Print Group", a înaintat acțiune în instanța de contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat, privind anularea deciziei nr. 655/4094AV din 15.10.2021 emisă asupra cazului de încălcare a legislaţiei, precum și a deciziei nr. 645/371 din 09.12.2021 emisă pe marginea contestaţiei. Care prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 21 iunie 2022, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, examinând conținutul hotărârii primei instanțe cu materialele dosarului, stabilește că concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, corespund circumstanțelor de fapt.

În susţinerea opiniei enunţate, completul judiciar, reiterează prevederile art. 129 pct. 12 Cod fiscal, ce definește *încălcarea fiscală* ca acțiune sau inacțiune, exprimată prin neîndeplinire sau îndeplinire neadecvată a prevederilor legislației fiscale, prin încălcare a drepturilor şi intereselor legitime ale participanților la raporturile fiscale.

Art.8 alin.(2) lit.lit.c), d) și e) din Codul fiscal, contribuabilul este obligat să ţină contabilitatea conform formelor şi modului stabilit de legislaţie, să întocmească şi să prezinte Serviciului Fiscal de Stat dările de seamă fiscale prevăzute de legislaţie, să prezinte informaţii veridice despre veniturile rezultate din orice activitate de întreprinzător, precum şi despre alte obiecte ale impunerii, să achite la buget, la timp şi integral sumele calculate ale impozitelor şi taxelor, asigurând exactitatea și veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate.

Conform art.131 alin.(1)-(2) şi alin.(4) din Codul muncii, orice salariat are dreptul la un salariu minim garantat, care reprezintă mărimea minimă a retribuţiei evaluată în monedă naţională, mărime stabilită de către stat pentru o muncă simplă, necalificată, sub nivelul căreia angajatorul nu este în drept să plătească pentru norma de muncă pe lună sau pe oră îndeplinită de salariat, cuantumul salariului minim este obligatoriu pentru toţi angajatorii persoane juridice sau fizice care utilizează munca salariată, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare.

Conform art.134 alin.(1) din Codul muncii, cuantumul minim garantat al salariului în sectorul este valoarea minimă obligatorie a retribuţiei muncii garantată de către stat pentru munca prestată salariaţi în sectorul real.

Art. 2 din Legea salarizării nr.847-XV din 14.02.2002, definește noțiunea de *salariu* – orice recompensă sau cîştig evaluat în bani, plătit salariaţilor de către angajator sau de organul împuternicit de acesta, în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca executată sau ce urmează a fi executată. Iar art.12 alin.(1) din Lege, stipulează că, salariul minim se stabileşte şi se reexaminează de Guvern în modul prevăzut de legislaţie, după consultarea partenerilor sociali, în funcţie de rata medie anuală a inflaţiei şi rata de creştere a productivităţii muncii la nivel naţional.

Prin Hotărârea Guvernului nr.165 din 09.03.2010 „Cu privire la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real" cu modificările şi completările ulterioare, a fost stabilit cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, inclusiv pe oră (la întreprinderi, organizaţii, instituții cu autonomie financiară, indiferent de tipul de proprietate şi forma de organizare juridică).

Conform art.18 lit.c) din Codul fiscal, în venitul brut se includ plăţile pentru munca efectuată şi serviciile prestate (inclusiv salariile), faciliţăţile acordate de angajator, onorarile, comisioanele, primele şi alte retribuţii similare.

Conform art.88 alin.(l) din Codul fiscal, fiecare angajator care plăteşte lucrătorului salariu (inclusiv primele şi facilităţile acordate) este obligat să calculeze, ţinând cont de scutirile solicitate de angajat şi de deduceri, şi să reţină din aceste plăţi un impozit, determinat conform modului stabilit de Guvern, iar art.92 alin.(3) stipulează că, persoanele care sînt obligate să reţină impozitul în conformitate cu art.88-91, vor prezenta Serviciului Fiscal de Stat, pînă la data de 25 a lunii următoare încheierii anului fiscal, o dare de seamă, în care vor indica numele şi prenumele (denumirea), adresa şi codul fiscal al persoanei fizice sau juridice în folosul căreia au fost efectuate plăţile, precum şi suma totală a plăţii şi a impozitului pe venit reţinut.

Conform art.134 alin.(1) pct.12) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat şi funcţionarii fiscali, în cadrul acţiunilor de exercitare a funcţiei, au dreptul să utilizeze metode şi surse directe.

Art.20 alin.(1) din Legea nr.489-XIV din 08.07.1999 privind sistemul public de asigurări sociale, prevede că, calculul şi plata contribuţiei de asigurări sociale se fac lunar de către angajator.

Art.22 alin.(1) din Legea nr.489-XIV din 08.07.1999 privind sistemul public de asigurări sociale, stabilește că, baza lunară de calcul la care angajatorul datorează contribuţia de asigurări sociale o constituie fondul de retribuire a muncii şi alte recompense realizat de asiguraţii cu contractul individual de muncă.

Art.25 alin.(2) din Legea nr.489-XIV din 08.07.1999 privind sistemul public de asigurări sociale, stabilește că, plătitorul contribuţiilor la bugetul asigurărilor sociale de stat calculează şi virează lunar contribuţia de asigurări sociale la bugetul asigurărilor sociale de stat. Iar art.20 din Legea nr.1593-XV din 26.12.2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistenţă medicală, prevede că, categoriile de plătitori cărora prima li se calculează în calitate de contribuţie

procentuală la salariu şi la alte recompense, achită primele de asigurare obligatorie de asistenţă medicală odată cu plata salariilor şi altor recompense.

Raportând normele citate la circumstanțele cauzei, instanța de apel, se aliniază soluției instanței de fond privind netemeinicia acțiunii înaintate în judecată de SRL„Papa Print Group”. Întrucât, în ședința de judecată cu certitudine s-a stabilit că, în urma verificării contractelor individuale de muncă a angajaţilor Societății cu Răspundere Limitată„Papa Print”, tabelelor de pontaj, borderourilor de calcul a salariului, fişelor personale de evidenţă a veniturilor sub formă de salariu şi alte plăţi efectuate de către patron în folosul angajatului, precum şi a impozitului pe venit reţinut din aceste plăţi, foile de parcurs, listele de plată a salariului etc, s-au stabilit divergenţe dintre orele *de facto* lucrate de către angajaţi cu orele indicate în tabelele de pontaj.

Respectiv, Serviciul Fiscal de Stat, just a constatat tăinuirea fondului de salarizare în sumă de 41011 lei, prin necalcularea în mărime deplină (8 ore) a salariului angajaţilor Dmitri Galiliuc (administrator), Egor Calasnicov (designer), Dmitrii Brailov (manager), Rodica Sarcanean (designer) şi Mariana Vengreniuc (manager), pentru care a fost calculat salariul aferent programului de muncă de 4 ore zilnic. Iar astfel, a recalculat fondul de retribuire a muncii în sumă totală de 41 011 lei, pentru periadele fiscale L/08/2019-L/06/2021, ţinând cont de salariul minim garantat, stabilit prin Hotărârea Guvernului nr.165 din 09.03.2010 cu completările şi modificările ulterioare, cu calcularea concomitentă a impozitului pe venit din salariu în sumă de 4412 lei, contribuţiilor de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă de 7 628 lei, contribuţiilor individuale de asigurări sociale de stat în sumă de 2 214 lei şi primelor de asigurare obligatorie de asistenţă medicală în sumă de 3691 lei, aferente acesteia. Or, în temeiul art.134 alin.(1) pct.12) din Codul fiscal, Direcția Generală Control Post Operațional a estimat fondul de retribuire a muncii tăinuit în sumă totală de 4 1011 lei pentru perioadele fiscale L/08/2019-L/06/2021, pentru 5 angajaţi (Dmitri Galiliuc, Egor Calasnicov, Dmitrii Brailov, Rodica Sarcanean şi Mariana Vengreniuc), cu calcularea concomitentă a impozitului pe venit din salariu în sumă de 4 412 lei, a contribuţiilor de asigurări sociale de stat obligatorii virate de angajator în sumă de 7 628 lei, a contribuţiilor individuale de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă de 2214 lei şi a primelor de asigurare obligatorie de asistenţă medicală în sumă de 3 691 lei, în corespundere cu prevederile art.7 alin.(1), alin.(6) din Legile bugetului asigurărilor sociale de stat pe anii 2019-2021, nr.300 din 30.11.2016, nr.173 din 19.12.2019, nr.255 din 16.12.2020.

În corespundere cu prevederile art.24 alin.(1) din Codul fiscal, se permite deducerea cheltuielilor ordinare şi necesare, achitate sau suportate de contribuabil pe parcursul perioadei fiscale, exclusiv în cadrul activităţii de întreprinzător.

Conform art.102 alin.(1) și alin.(8) din Cod fiscal, în cazul achitării T.V.A. la buget, subiecţilor impozabili, înregistraţi în calitate de plătitori ai T.V.A., li se permite deducerea sumei T.V.A., achitată sau care urmează a fi achitată furnizorilor plătitori ai T.V.A., pe valorile materiale, serviciile procurate (inclusiv transmise în cadrul realizării contractului de comision) pentru efectuarea livrărilor impozabile în procesul desfăşurării activităţii de întreprinzător. Se permite deducerea sumei T.V.A. la mărfurile, serviciile importate, procurate de către subiecţii impozabili pentru efectuarea livrărilor impozabile

în procesul desfăşurării activităţii de întreprinzător numai în cazul achitării T.V.A. la buget pentru mărfurile, serviciile menţionate în conformitate cu art.115.

Suma T.V.A., achitată sau care urmează a fi achitată, pe valorile materiale, serviciile procurate care nu sînt folosite pentru desfăşurarea activităţii de întreprinzător, pe mărfurile procurate care, în procesul activităţii de întreprinzător, au fost sustrase sau au constituit deşeuri şi perisabilităţi naturale peste limitele lunare stabilite de conducător, precum şi pe valoarea care nu a fost supusă amortizării mijloacelor fixe casate, nu se deduce şi se raportează la costurile sau cheltuielile perioadei.

În ordinea celor enunțate, Completul judiciar atestă că, instanța de fond just a reținut că, contrar prevederilor enunțate, în cadrul controlului efectuat la SRL „Papa Print Group”, s-a stabilit că, entitatea nu a avut dreptul la deducerea cheltuielilor în sumă de 138 486 lei, în perioadele fiscale A/2019, aferente procurărilor de mărfuri şi/sau servicii (cadouri „seturi de miere de albini”, reparaţia automobilului, servicii de transportare a lucrătorilor întreprinderii la un eveniment corporativ ruta Chişinău-Vadul-lui-Vodă, mobilă pentru camera de baie, tapete, combustibil, motorină, electrocasnice „cuptor electric şi plită incorporabilă de gaz”), astfel, fiind încălcate prevederile art.24 alin.(1) din Codul fiscal, cât şi deducerea TVA în sumă totală de 36365 lei, în perioadele fiscale L/05/2019-L/03/2020, pe valorile materiale, serviciile procurate menţionate mai sus, care nu au fost utilizate în procesul desfăşurării activităţii de întreprinzător, fiind încălcate prevederile art.102 alin.(1) şi alin.(8) din Codul fiscal.

Respectiv, în rezultatul excluderii de la deduceri a cheltuielilor, cât şi a sumei TVA, pe valorile materiale procurate, care nu au fost confirmate documentar ca fiind utilizate în cadrul desfăşurării activităţii de întreprinzător, în temeiul deciziei nr.655/4094AV din 15.10.2021, s-a micşorat pierderile fiscale pentru perioadele fiscale A/2019 cu 102927 lei, pentru A/2020 cu 15767 lei şi a calculat suplimentar pentru plată la buget TVA în sumă de 36365 lei.

Astfel, Completul judiciar nu poate reține și respinge ca fiind neîntemeiate argumentele apelantei precum că, foile de parcurs nu constituie document primar care stabileşte graficul (regimul) de muncă a şoferilor, în timp ce, documentul primar pentru calcularea salariului serveşte tabela de evidenţă a timpului de muncă, or se constată că, conform cadrului legal, datele/informațiile înscrise în acest document primar, servesc în totalizarea evidenței activităților exercitate, cheltuielilor suportate, precum și la totalizarea/ generalizarea în scop de evidență a fenomenelor economice exercitate de gestionarii bunurilor, în scopul exercitării atribuțiilor sale.

Foaia de parcurs pentru autoturisme, este inclusă în Nomenclatorul formularelor tipizate de documente primare cu regim special, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.294 din 17.03.1998 „Cu privire la executarea Decretului Preşedintelui Republicii Moldova nr.406-II din 23 decembrie 1997”.

Modalitatea completării foilor de parcurs este stabilită în Instrucțiunea privind completarea şi prelucrarea foii de parcurs pentru autoturisme (Anexa nr.3), aprobată prin Ordinul Departamentului Analize Statice şi Sociologie al RM nr.108 din 17.12.1998.

În acest context, Completul judiciar reține după cum a indicat și instanța de fond că, în cadrul controlului fiscal s-a stabilit deducerea neîntemeiată a cheltuielilor aferente

bunurilor materiale procurate (benzină), în sumă totală de 10367 lei, inclusiv în perioadele fiscale A/2019 în sumă de 5376 lei şi în perioada fiscală A/2020 în sumă de 4991 lei, cât şi deducerea neîntemeiată a TVA în sumă totală de 3738 lei, inclusiv: în perioadele fiscale L/10/2019 în sumă de 1075 lei, L/02/2020 în sumă de 998 lei și L/03/2021 în sumă de 1665 lei, care nu pot fi confirmate documentar ca fiind utilizate în procesul desfăşurării activităţii de întreprinzător. Iar în atare circumstanțe, dezacordul reclamantei/apelante cu decizia nr.655/4094AV din 15.10.2021 și decizia nr.645/371 din 09.12.2021, nu reprezintă în sine temei suficient pentru a constata ilegalitatea actelor, urmând a fi demonstrat de către reclamantă/apelantă încălcarea normelor legale la emiterea acestora, fapt care nu a fost realizat.

În aceeași ordine de idei, Completul judiciar nu poate reține la caz și argumentul apelantei cu privire la nerespectarea de către autoritatea publică pârâtă-Serviciul Fiscal de Stat a principiului proporționalității. Întrucât, proporționalitatea reprezintă o cerință imperativă, necesar a fi respectată în cazurile de restrângere a exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului, principiu statuat și în art. 54 alin. (2) din Constituție. Iar aplicarea sancțiunile pecuniare prevăzute de Codul Fiscal pentru neîndeplinire sau îndeplinire neadecvată a prevederilor legislației fiscale are rol educativ și preventiv. Iar corespunzător, în speța dedusă judecății, fiind constatată nerespectarea dispozițiilor legale fiscale, măsura întreprinsă în privința contribuabilului, era necesară pentru atingerea scopului urmărit și era potrivită. Or, conform art. 29 alin. (1)-(2) Cod administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. (2) O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Iar astfel, sancțiunea aplicată, este una rațională.

Totodată, Completul judiciar nu poate reține la caz argumentul apelantului/reclamant precum că, la emiterea deciziei nr.645/371 din 09.12.2021 emisă pe marginea contestației, Serviciul Fiscal de Stat, nu a oferi răspuns la obiecţiile formulate de către contestatar, întrucât, autoritatea publică emitentă nu trebuie să răspundă în mod separat fiecărui argument, fiecărei nuanțe date de contestatari textelor pe care și-au întemeiat argumentele. Or, autoritatea publică emitentă este obligată să-și motiveze deciziile, dar nu se poate cere să dea un răspuns detaliat la fiecare argument.

Astfel, Completul judiciar reține că, instanța de fond just a stabilit că, este legală atât decizia nr.655/4094AV din 15.10.2021 asupra cazului de încălcare a legislației comise de SRL „Papa Print Group”, cât și decizia nr.645/371 din 09.12.2021 emisă pe marginea contestației, or pârâtul-Serviciul Fiscal de Stat, în virtutea atribuțiilor legale, în mod temeinic a dispus sancționarea contribuabilului care nu și-a indeplinit obligațiunea să ţină contabilitatea conform formelor şi modului stabilit de legislaţie, obligațiunea să întocmească şi să prezinte Serviciului Fiscal de Stat dările de seamă fiscale prevăzute de legislaţie, obligațiunea să prezinte informaţii veridice despre veniturile rezultate din orice activitate de întreprinzător, precum şi obligațiune să achite la buget, la timp şi integral

sumele calculate ale impozitelor şi taxelor, asigurând exactitatea și veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate.

În asemenea circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, conchide că, instanța de fond just a conchis că, argumentele invocate de SRL „Papa Print Group”, în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 655/4094AV din 15.10.2021 emisă asupra cazului de încălcare a legislaţiei, precum și a deciziei nr. 645/371 din 09.12.2021 emisă pe marginea contestaţiei. Or, Serviciul Fiscal de Stat și-a exercitat dreptul discreționar conform prevederilor art. 225 alin. (1) și (2) Cod administrativ în limitele legale prevăzute de Codul Fiscal și conform scopului acordat prin lege, ceea ce confirmă că, de către autoritatea pârâtă a fost respectată procedura de emitere a actelor.

Având în vedere cele menționate, instanța de apel nu poate reține argumentele apelantei SRL „Papa Print Group”, deoarece aceasta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar concluzia primei instanțe este rezultatul unei interpretări corecte a normelor de drept material cu aprecierea juridică cuvenită a probelor. Or, analizând conținutul hotărârii contestate, Completul judiciar reține că hotărârea primei instanțe este una legală, motivată și bine argumentată, făcând referire la normele de drept material și procedural, dând o apreciere probelor prezentate de către părți, determinând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost și care n-au fost stabilite, apreciind corect caracterul raportului juridic dintre părți, aplicând legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, având o motivație și o analiză clară.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, va respinge ca fiind neîntemeiată și critica apelantei precum că, instanța de fond nu a dat o apreciere corectă probelor acumulate, ori, rolul activ exercitat de instanță, în deslușirea corectă a raportului dintre părți, este evident manifestat, în condițiile analizei apărărilor reclamantului exprimate pe cale incidentală, dar, în cadrul fixat de reclamant și în limitele obiectului dedus judecății.

Din considerentele enunțate, completul specializat concluzionează că prima instanța a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic, creând participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel conchide că, prima instanța just a stabilit circumstanțele cauzei și a aplicat normele legale, ajungând la concluzia cu privire la respingerea acțiunii ca neîntemeiată, iar careva temei legal pentru casarea hotărârii n-a fost stabilit în instanța de apel. Or, simpla nemulțumire a părților de soluția adoptată de instanțele inferioare, nu poate constitui motiv de admiterea a cererii de apel, dacă nu este invocat sau dacă din conținutul apelului nu se întrezărește vreunul din temeiurile de apel

expres prevăzute de lege, iar prin prisma jurisprudenței CtEDO, apelul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Luând în considerare cele menționate mai sus și având în vedere faptul că, prima instanță a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, a apreciat obiectiv și sub toate aspectele probele administrate la dosar, adoptând o hotărâre legală și întemeiată, aplicând și interpretând corect normele legale, iar cererea de apel declarată de SRL ,,Papa Print Group", este neîntemeiată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de SRL,,Papa Print Group" împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 21 iunie 2022.

În conformitate cu prevederile art.240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de SRL,,Papa Print Group" împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 21 iunie 2022.

Decizia este executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni.

Președintele ședinței, judecătorul Veronica Negru

Judecător Ina Dutca

Judecător Ecaterina Palanciuc